

Casa Ràfols

Gelida

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: Carrer Major, 18
Alçada: 188

Coordenades:

Latitud: 41.44025
Longitud: 1.86411
UTM Est (X): 405108
UTM Nord (Y): 4588253

Classificació

Número de fitxa: 08091 - 63
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Contemporani Noucentisme
Segle: XX
Any: 1921
Autoria de l'element: Josep Graner Prat (mestre d'obres)
Estat de conservació: Bo
Protecció: Legal
Tipus de protecció: BCIL
Observacions protecció: BCIL / Immoble / 8311-I / POUM E1-10
Data aprovació: dv., 05/06/2015 - 12:00
Número inventari: Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya, 2630
Generalitat i altres inventaris:
Accés: Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat: Privada
Titular: 5284711DF0858S0001DD
Fitxes associades:

Descripció

Es tracta d'un edifici entre mitgeres de planta baixa i pis, amb coberta a doble vessant.

La planta baixa està lleugerament elevada sobre el nivell del terra. Disposa a la planta baixa d'un gran finestral amb una obertura gairebé circular del mur que es decora per la part inferior amb una reixa de forja amb motius vegetals. A la planta pis hi trobem dues finestres enfonsades respecte al mur amb ampits decorats amb plafons ceràmics d'escaquer blanc-i-blau.

L'element més singular és el frontal amb esgrafiats amb motius vegetals i dos pilarets als extrems. Al centre ressalta un plafó ceràmic de la Mare de Déu de Montserrat. La porta principal, a peu de carrer està rematada amb un arc rebaixat. El mur consta d'una sanefa ceràmica a mitjana altura de la porta, que separa un sòcol de pedra, del revestiment de la paret que ha estat treballat simulant carreus.

Història

L'edifici construït l'any 1921 era de Manuel Ràfols Xatart i fou edificat pel mestre d'obres Josep Graner i Prat, nascut a Casserres (Berguedà) el 1844 i mort a Barcelona l'any 1928. Graner va rebre el títol de mestre d'obres l'any 1872 i va tenir una prolífica vida professional amb més de 230 obres identificades.

El carrer Major és una de les artèries principals de Gelida, el qual havia estat un dels camins de descens del castell. Al seu voltant, es van anar constituint els edificis entre mitgeres, i alguns dels antics, es van substituir a finals del segle XIX i principis del XX per grans casals modernistes encara existents com si es tractés d'una espina de peix, tal com s'il·lustra a la ruta modernista de Gelida.

Bibliografia

ALONSO, Gemma (2012). L'estiueig a Gelida 1880-1940. Anàlisi dels fons documentals i fotogràfics. Treball de recerca del Màster d'Arxivística i Gestió de Documents. Escola Superior d'Arxivística i Gestió de Documents.

CARAFÍ i Morera, Enric i CIVIL i Vallès, Joan (1972). "El Modernisme a Gelida". Programa Festa Major 1972, pp. 16.

MARSÉ, Pere, et ali (1984). Memòria de la Revisió del Pla General D'Ordenació Municipal. Ajuntament de Gelida.

RIUS, Jaume (coord.) (2011). Gelida. Retrats d'un temps. Andana Edicions.

Enllaços d'interès:

[Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya](#)

